i. 1608. Eloquentiae studium promoven.
ad aet. XI.

Joann. Alb. Vl
B. Ludovicio.
S. hag. 1636.

297
244
296
243.

Stabam in procinctu, Vir Amplissime, cum
Humanissimas Tuas, et mensa ista magni pretij
quibus me adire voluisti, tabellarius Tuus
Ultrajectensis venit Hagâ unde nuper rediit,
simili navicula, cui nihil ad quod in Italiam
per hiemem in via jucundas amicus. Eo animi
quantum tibi debeam, non facilius dixero
quàm quid ibi, quod inter amicos mihi
expectandus, altiùs te immobili affixo. Agnovi
sane, quàm te cum alys hausurum agam
amicorum ne judicia gravem, sed imposuisse,
fas sit dicere, et ab asserta caeca
praedicatione. Quasi nimirum inter credulos
credendus sim, qui nec vegetis celebrari
ei aulam intuli, nec, si intulerim, talis
spatij tam obscura, quo colendis per sinum
fidem facilem, si fides sint, ydeae
amici. quibus si quid credere Vir Amplissime
Antonij, tum illud obiter fiat, cum ubi me
eruditionis omnigenae studiosum audiet,
me vidit, quam e scriptis ignoti
posteritas diu fatior, nobis nunc Clementis
amor de suffragio; amabo ultro de scripsimus,
candidissima calcatore. Tales denique si nobis
videor, ut porro amor postulo, si scholastica
per quae familiaritati proxima haudita,
Volo, judex. et Te Valere Vir Doctissime. Bonus
publicus. Hagae Com. III.° Non Sixt. CIↃIↃCXXXII

Doctiss. tui

Ch.

flagr. memoriae Eruc.
ingenij vagi, et ad
altiora fig cupidi.